



مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

معنی الادیب

بحث «لات، لعل»

جلسه ۶۵

استاد وافی

بحث «لات»:

نکته نخست: حقیقت «لات»

۱. فعل ماضی است، در اصل «لات، یلیت» یا در اصل «لیس» بوده است.
۲. دو کلمه است «لا» و «تاء» تانیث
۳. ترکیب «لا» و «تاء» کلمه «تحنین»

نکته دوم: عمل «لات»

۱. اگر بعدش معروف باشد عمل نمی کند و مبتداء است، در صورتی که منصوب بود، مفعول فعل محذوف است.

۲. عمل «ان» را انجام می دهد، نصب به اسم و رفع به خبر.

۳. عمل «لیس» را انجام می دهد، رفع به اسم و نصب به خبر.
- تذکر: حتما یکی از معمول ها ذکر می شود.

بحث «لعل»:

حرفی است که ناصب اسم و رافع خبر است، و اگر «ما» به آن وصل شود، او را از عمل باز می دارد.

معانی «لعل»:

۱. توقع: امید به محبوب و ترس از مکروه: «وَلَا تَأْمَنُ عَلٰی نَفْسِكَ صَغِيرَ مَعْصِيَةٍ فَلَعَلَّكَ مَعْذِبٌ عَلَيْهِ»

تذکر: مختص به امر ممکن است.

۲. تعلیل: (فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئِنَّا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى) ۳. استفهام: (لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا)

تذکر: معمولاً خبرش با کلمه «أن» می آید و با حرف «تنفیس» کمتر می آید.